

Skriveoppgave 1

a b b O j n

• KJØNN: Jente

• Det første språket jeg lærte var Norsk.

Hei, og jeg heter [F1] jeg er 11 år og nå skal jeg fortelle det livsskumeste noen kan oppleve. Og tro meg aldri gjør ting hvis du ikke tør. Det hele startet med min bestevenn. Vi hadde tenkt å gå til klubbhuset vårt. "Åhh, det er så kaldt ute", sier [F1] og sukker tungt. [F1] og jeg var bestevenner, men ingen av oss visste sluttet på vennskapet. [F1] hadde lysebrunt hår og lysegrønne øyne. Hun var en snill jente. "Jah, det er kaldt, men varmere enn i går!", svarte jeg med et lurt smil rundt munnen. "Eh, hvor er vi nå?", spør [F1] underlig. De grønne øynene hennes lystet opp mot trærne. "Jeg ringer mamma jeg!", svarer jeg gråtkvalt. Man kunne se at [F1] var redd. Når hun blir redd biter hun seg alltid på leppa.

Jeg tastet på det lille tastaturet.

Mammamas nummer var ganske lett.

Jeg ringte henne men ingen svarte.

De går lengre inn i skogen.

Jeg kjente at snøen kraste under skoene våre. Bladene på trærne hadde falt av. Solen skinte ikke

så mye. De gikk lengre og lengre inn, helt til en skygge faller over dem. Begge to ser opp på ett stort mørkete hvit hus.

Det var ingen garasje, gresset var ikke klippet.

Det så helt forlatt ut. Det var ett fint trehus og døren var åpen. "Hvor er vi" sa [F1]

gråt kvalt. "skal vi gå inn i huset

- 2" spør jeg totalt overrasket av meg selv. Jeg er en nysgjerrig blond jente. Da må alltid undersøke alt. [F1] glante stygt

og samtidig overrasket på meg.

"Jeg gidder ikke" sa [F1] bestemt.

"Ok, det går fint" svarte jeg sint og samtidig bestemt. Noen ganger små kranter vi litt. Men ikke

ofte. Jeg gikk den smale stien ned til døren. Kanskje jeg ikke

bør gjøre dette? tenkte jeg
 Jo! Jeg gikk rett inn. Det
 luktet muggent der inne og huset
 så forlatt ut. Plutselig hører hun ett
 skrik ute. " [F1] " Skreik
 jeg. Jeg løp ut. [F1] lå på
 bakken. Hun lå bare der.
 Det så ikke ut som hun var skadet
 engang. Hun skjelver. " [F1] | det
 er ikke morsomt, sier hun lavt og
 gråt kvart. Hun svarte ikke. Hun
 pustet ikke. Så får hun et
 glimt av ett merke på halsen
 hennes. Ikke ett vanlig ett
 men en advarsel. "Kom deg vekk
 fra huset mitt" roper en
 gammel dame. Jeg snudde meg
 fort. Hun var kritt hvit og rød
 øyne. Det samme som støt på
 halsen til [F1] hadde damen
 sagt. Jeg løp vekk. Det var
 ett mysterium. Hvordan kunne
 [F1] bare bli borte fra
 meg!?

1. The first step is to identify the problem.

2. The second step is to define the problem.

3. The third step is to analyze the problem.

4. The fourth step is to develop a solution.

5. The fifth step is to implement the solution.

6. The sixth step is to evaluate the solution.

7. The seventh step is to monitor the solution.

8. The eighth step is to maintain the solution.

9. The ninth step is to improve the solution.

10. The tenth step is to document the solution.

11. The eleventh step is to communicate the solution.

12. The twelfth step is to review the solution.

13. The thirteenth step is to update the solution.

14. The fourteenth step is to archive the solution.

15. The fifteenth step is to delete the solution.

16. The sixteenth step is to restore the solution.

17. The seventeenth step is to backup the solution.

18. The eighteenth step is to recover the solution.

19. The nineteenth step is to migrate the solution.

20. The twentieth step is to clone the solution.

21. The twenty-first step is to split the solution.

22. The twenty-second step is to merge the solution.

23. The twenty-third step is to fork the solution.

24. The twenty-fourth step is to pull the solution.

25. The twenty-fifth step is to push the solution.

26. The twenty-sixth step is to commit the solution.

27. The twenty-seventh step is to checkout the solution.

28. The twenty-eighth step is to stash the solution.

29. The twenty-ninth step is to pop the solution.

30. The thirtieth step is to reset the solution.